

ΟΙΚΟΤΜΕΝΙΚΗ ΔΙΑΚΗΡΤΞΗ ΓΙΑ ΤΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

10 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1948

ΠΡΟΟΙΜΙΟ

Ἐπειδὴ ἡ ἀναγνώρισις τῆς ἀξιοπρέπειας, ποὺ εἶναι σύμφυτη σὲ ὅλα τὰ μέλη τῆς ἀνθρώπινης οἰκογένειας, καθὼς καὶ τῶν ἴσων καὶ ἀναπαλλοτρίωτων δικαιωμάτων τοὺς ἀποτελεῖ τὸ θεμέλιό τῆς ἐλευθερίας, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς εἰρήνης στὸν κόσμο.

Ἐπειδὴ ἡ παραγνώρισις καὶ ἡ περιφρόνησις τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου ὁδήγησαν σὲ πράξεις βαρβαρότητας, ποὺ ἐξεγείρουν τὴν ἀνθρώπινη συνείδησι, καὶ ἡ προοπτικὴ ἐνὸς κόσμου ὅπου οἱ ἄνθρωποι θὰ εἶναι ἐλεύθεροι νὰ μιλοῦν καὶ νὰ πιστεύουν, λυτρωμένοι ἀπὸ τὸν τρόμο καὶ τὴν ἀθλιότητα, ἔχει διακηρυχθεῖ ὡς ἡ πιὸ ὑψηλὴ ἐπιδίωξις τοῦ ἀνθρώπου.

Ἐπειδὴ ἔχει οὐσιαστικὴ σημασία νὰ προστατεῦνται τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα ἀπὸ ξένα καθ' ἑστὼς δικαίους, ὥστε ὁ ἄνθρωπος νὰ μὴν ἀναγκάζεται νὰ προσφεύγῃ, ὡς ἔσχατο καταφύγιον, στὴν ἐξέγερσιν κατὰ τῆς τυραννίας καὶ τῆς καταπίεσης.

Ἐπειδὴ ἔχει οὐσιαστικὴ σημασία νὰ ἐνθαρρύνεται ἡ ἀνάπτυξις φιλικῶν σχέσεων ἀνάμεσα στὰ ἔθνη.

Ἐπειδὴ, μὲ τὸν καταστατικὸ Χάρτη, οἱ λαοὶ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν διακήρυξαν καὶ πάλι τὴν πίστη τοὺς στὰ θεμελιακὰ δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου, στὴν ἀξιοπρέπεια καὶ τὴν ἀξία τῆς ἀνθρώπινης προσωπικότητας, στὴν ισότητα δικαιωμάτων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, καὶ διακήρυξαν πῶς εἶναι ἀποφασισμένοι νὰ συντελέσουν στὴν κοινωνικὴ πρόοδο καὶ νὰ δημιουργήσουν καλύτερες συνθήκας ζωῆς στὰ πλαίσια μιᾶς εὐρύτηρης ἐλευθερίας.

Ἐπειδὴ τὰ κράτη μέλη ἀνέλαβαν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐξασφαλίσουν, σὲ συνεργασία μὲ τὸν Ὄργανισμὸ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, τὸν ἀποτελεσματικὸ σεβασμὸ τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν θεμελιακῶν ἐλευθεριῶν σὲ ὅλο τὸν κόσμον.

Ἐπειδὴ ἡ ταυτότητα ἀντιλήψεων ὡς πρὸς τὰ δικαιώματα καὶ τὴς ἐλευθερίας αὐτὲς ἔχει ἐξαιρητικὴ σημασία γιὰ νὰ ἐκπληρωθῇ πέρα ὡς πέρα αὐτὴ ἡ ὑποχρέωσις,

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΤΗΛΕΤΣΗ

Διακηρύσσει ὅτι ἡ παρούσα Οἰκουμένηκὴ Διακήρυξις τῶν Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου ἀποτελεῖ τὸ κοινὸ ἰδανικὸ στὸ ὅποῖο πρέπει νὰ κατατείνουν ὅλοι οἱ λαοὶ καὶ ὅλα τὰ ἔθνη, ἔτσι ὥστε καθ' ἑατομὸν καὶ καθ' ὅργανον τῆς κοινωνίας, μὲ τὴν Διακήρυξιν αὐτὴ διαρκῶς στὴν σκέψιν, νὰ καταβάλλει, μὲ τὴν διδασκαλίαν καὶ τὴν παιδείαν, καθ' ἑποσπάθειαν γιὰ νὰ ἀναπτυχθεῖ ὁ σεβασμὸς τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν ἐλευθεριῶν αὐτῶν, καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν προοδευτικὰ, μὲ ἐσωτερικὰ καὶ διεθνή μέσα, ἡ παγκόσμιαν καὶ ἀποτελεσματικὴν ἐφαρμογὴν τοῦς, τόσο ἀνάμεσα στοὺς λαοὺς τῶν ἰδίων τῶν κρατῶν μελῶν ὅσο καὶ ἀνάμεσα στοὺς πληθυσμοὺς χωρῶν ποὺ βρίσκονται στὴν δικαιοδοσίαν τοῦς.

ΑΡΘΡΟ 1

Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι γεννιοῦνται ἐλεύθεροι καὶ ἴσοι στὴν ἀξιοπρέπεια καὶ τὰ δικαιώματα. Εἶναι προικισμένοι μὲ λογικὴ καὶ συνείδησιν, καὶ ὀφείλουν νὰ συμπεριφέρονται μετὰ ξύτους μὲ πνεῦμα ἀδελφότητος.

ΑΡΘΡΟ 2

Καθ' ἄνθρωπος δικαιούται νὰ ἐπικαλεῖται ὅλα τὰ δικαιώματα καὶ ὅλες τὴς ἐλευθερίας ποὺ προκηρύσσει ἡ παρούσα Διακήρυξις, χωρὶς καμία ἀπολύτως διάκρισιν, εἰδικότερα ὡς πρὸς τὴν φυλὴν, τὸ χρῶμα, τὸ φῶλον, τὴν γλώσσαν, τὴς θρησκείας, τὴς πολιτικῆς ἢ ὅποιον ἄλλαν πεποιθήσιν, τὴν ἐθνικὴν ἢ κοινωνικὴν καταγωγὴν, τὴν περιουσίαν, τὴν γέννησιν ἢ ὅποιαν ἄλλαν κατὰστασιν.

Δὲν θὰ μπορεῖ ἀκόμα νὰ γίνεταί καμία διάκρισις ἐξαιτίας τοῦ πολιτικοῦ, νομικοῦ ἢ διεθνικοῦ καθ' ἑστώτος τῆς χώρας ἀπὸ τὴν ὁποία προέρχεται κανεὶς, εἴτε πρόκειται γιὰ χώρα ἢ ἐδαφικὴν περιοχὴν ἀνεξάρτητην, ὑπὸ κηδεμονίαν ἢ ὑπεξουσίαν, ἢ ποὺ βρίσκειταί ὑπὸ ὁποῖον δήποτε ἄλλον περιορισμὸν κυριαρχίας.

ΑΡΘΡΟ 3

Καθ' ἑατομὸν ἔχει δικαίωμα στὴν ζωὴν, τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν προσωπικὴν τοῦ ἀσφάλειαν.

ΑΡΘΡΟ 4

Κανείς δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ζεῖ ὑπὸ καθεστὼς δουλείας, ὀλικῆς ἢ μερικῆς. Ἡ δουλεία καὶ τὸ δουλεμπόριο ὑπὸ ὅποια δῆποτε μορφῇ ἀπαγορεύονται.

ΑΡΘΡΟ 5

Κανείς δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑποβάλλεται σὲ βασανιστήρια οὔτε σὲ ποινὴ ἢ μεταχείρισή σκληρή, ἀπὸ ἀνθρωπῆ ἢ ταπεινώτικῇ.

ΑΡΘΡΟ 6

Καθένας, ὅπου καὶ ᾧ βρίσκεται, ἔχει δικαίωμα στὴν ἀναγνώρισή της νομικῆς τοῦ προσωπικότητάς.

ΑΡΘΡΟ 7

Ὅλοι εἶναι ἴσοι ἀπέναντι στὸν νόμο καὶ ἔχουν δικαίωμα σὲ ἴση προστασία τοῦ νόμου, χωρὶς καμία ἀπολύτως διακρίση. Ὅλοι ἔχουν δικαίωμα σὲ ἴση προστασία ἀπὸ κάθε διακρίσει ποὺ θὰ παραβιάζει τὴν παρούσα Διακήρυξή καὶ ἀπὸ κάθε πρόκλησὶ γιὰ μιὰ τέτοια δυσμενὴ διακρίσει.

ΑΡΘΡΟ 8

Καθένας ἔχει δικαίωμα νὰ ἀσκεῖ ἀποτελεσματικὰ ἐνδικὰ μέσα στὰ ἀρμόδια ἐθνικὰ δικαστήρια κατὰ τῶν πράξεων ποὺ παραβιάζουν τὰ θεμελιακὰ δικαιώματα τὰ ὅποια τοῦ ἀναγνωρίζουν τὸ Σύνταγμα καὶ ὁ νόμος.

ΑΡΘΡΟ 9

Κανείς δὲν μπορεῖ νὰ συλλαμβάνεται, νὰ κρατεῖται ἢ νὰ ἐξορίζεται ἀυθαίρετα.

ΑΡΘΡΟ 10

Καθένας ἔχει δικαίωμα, μὲ πλήρη ισότητα, νὰ ἐκδικάζεται ἢ ὑπόθεσή του δίκαια καὶ δημόσια, ἀπὸ δικαστήριον ἀνεξάρτητο καὶ ἀμερόληπτο, ποὺ θὰ ἀποφασίσῃ εἴτε γιὰ τὰ δικαιώματα καὶ τὶς ὑποχρεώσεις τοῦ εἴτε, σὲ περίπτωση ποινικῆς διαδικασίας, γιὰ τὸ βάσιμον τῆς κατηγορίας ποὺ στρέφεται ἐναντίον του.

ΑΡΘΡΟ 11

Καθεὶ καταγγερόμενος γιὰ ποινικὸ ἀδίκημα πρέπει νὰ θεωρεῖται ἀθῶος, ὥσπου τὸ διαπιστωθεῖ ἡ ἐνοχή του σύμφωνα μὲ τὸν νόμο, σὲ ποινικῇ δίκῃ, κατὰ τὴν ὁποία θὰ τοῦ ἔχουν ἐξασφαλιστεῖ ὅλες οἱ ἀπαραίτητες γιὰ τὴν ὑπεράσπυσή του ἐγγυήσεις.

Κανείς δὲν θὰ καταδικάζεται γιὰ πράξεις ἢ παραλείψεις ποῦ, κατὰ τὸν χρόνον ποὺ τελέστηκαν, δὲν συνιστοῦσαν ἄξιόποινον ἀδίκημα κατὰ τὸ ἐσωτερικὸ ἢ τὸ διεθνὲς δίκαιο. Ἐπίσης, δὲν ἐπιβάλλεται ποινὴ βαρύτερῃ ἀπὸ ἐκείνῃ ποὺ ἴσχυε κατὰ τὸν χρόνον ποὺ τελέστηκε ἡ ἀξιόποινῃ πράξη.

ΑΡΘΡΟ 12

Κανείς δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑποστέι ἀυθαίρετες ἐπεμβάσεις στὴν ιδιωτικὴ τοῦ ζωῆ, τὴν οἰκογένεια, τὴν κατοικία ἢ τὴν ἀλληλογραφία του, οὔτε προσβολὲς τῆς τιμῆς καὶ τῆς ὑπόληψής του. Καθένας ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὸν προστατεύουν οἱ νόμοι ἀπὸ ἐπεμβάσεις καὶ προσβολὲς αὐτοῦ τοῦ εἶδους.

ΑΡΘΡΟ 13

Καθένας ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κυκλοφορεῖ ἐλεύθερα καὶ νὰ ἐκλέγῃ τὸν τόπον τῆς διαμονῆς του στὸ ἐσωτερικὸ ἐνδὸς κρατῶν.

Καθένας ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐγκαταλείπῃ ὅποια δῆποτε χώρα, ἀκόμα καὶ τὴν δική του, καὶ νὰ ἐπιστρέφῃ σὲ αὐτήν.

ΑΡΘΡΟ 14

Καθεὶ ἄτομον ποὺ καταδιώκεται ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητᾷ ἄσυλον καὶ νὰ τοῦ παρέχεται ἄσυλον σὲ ἄλλες χώρες.

Τὸ δικαίωμα αὐτὸ δὲν μπορεῖ κανείς νὰ ἐπικαλεστεῖ, σὲ περίπτωση δίωξης γιὰ πραγματικὸ ἀδίκημα τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ δικαίου ἢ γιὰ ἐνέργειες ἀντίθετες πρὸς τοὺς σκοποὺς καὶ τὶς ἀρχὲς τοῦ ΟΗΕ.

ΑΡΘΡΟ 15

Καθένας ἔχει τὸ δικαίωμα μιᾶς ἰθαγένειας.

Κανείς δὲν μπορεῖ νὰ στερηθεῖ αὐθαίρετα τὴν ἰθαγένειά του οὔτε τὸ δικαίωμα νὰ ἀλλάξει ἰθαγένεια.

ΑΡΘΡΟ 16

Ἀπὸ τὴν στιγμήμὴ ποὺ θὰ φθάσουν σὲ ἡλικία γάμου, ὁ ἄνδρας καὶ ἡ γυναίκα, χωρὶς κανένα περιορισμὸ ἐξαιτίας τῆς φυλῆς, τῆς ἐθνικότητας ἢ τῆς θρησκείας, ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ παντρεύονται καὶ νὰ ἰδρύσων οἰκογένεια. Καὶ οἱ δύο ἔχουν ἴσα δικαιώματα ὡς πρὸς τὸν γάμο, κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ γάμου καὶ κατὰ τὴν διάλυσίν του.

Γάμος δὲν μπορεῖ νὰ συναφθεῖ παρὰ μόνον μετέλευθερη καὶ πλήρη συναινέσῃ τῶν μελλόνυμφων.

Ἡ οἰκογένεια εἶναι τὸ φυσικὸ καὶ τὸ βασικὸ στοιχεῖο τῆς κοινωνίας καὶ ἔχει τὸ δικαίωμα προστασίας ἀπὸ τὴν κοινωνία καὶ τὸ κράτος.

ΑΡΘΡΟ 17

Κάθε ἄτομο, μόνον του ἢ μετ' ἄλλους μαζί, ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς ιδιοκτησίας.

Κανείς δὲν μπορεῖ νὰ στερηθεῖ αὐθαίρετα τὴν ιδιοκτησίαν του.

ΑΡΘΡΟ 18

Κάθε ἄτομο ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθερίας τῆς σκέψης, τῆς συνείδησος καὶ τῆς θρησκείας. Στὸ δικαίωμα αὐτὸ περιλαμβάνεται ἡ ἐλευθερία γιὰ τὴν ἀλλαγὴ τῆς θρησκείας ἢ πεποιθήσεων, ὅπως καὶ ἡ ἐλευθερία νὰ ἐκδηλώνῃ κανείς τὴν θρησκείαν του ἢ τὶς θρησκευτικὰς τοῦ πεποιθήσεις, μόνον ἢ μαζὶ μετ' ἄλλους, δημόσια ἢ ἰδιωτικά, μετ' ἡν διασκαλία, τὴν ἄσκηση, τὴν λατρεία καὶ μετ' ἡν τέλεση θρησκευτικῶν τελετῶν.

ΑΡΘΡΟ 19

Καθένας ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθερίας τῆς γνώμης καὶ τῆς ἐκφράσεως, ποὺ σημαίνει τὸ δικαίωμα νὰ μὴν ὑφίσταται δυσμενεῖς συνέπειες γιὰ τὶς γνώμης του, καὶ τὸ δικαίωμα νὰ ἀναζητεῖ, νὰ παίρνῃ καὶ νὰ διαδίδῃ πληροφοφορίες καὶ ἰδέες, μετ' ὅποιο δῆποτε μέσο ἐκφράσεως, καὶ ἀπὸ ὅλο τὸν κόσμον.

ΑΡΘΡΟ 20

Καθένας ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ συνέρχεται καὶ νὰ συνεταιρίζεται ἐλευθερὰ καὶ γιὰ εἰρηνικοὺς σκοποὺς.

Κανείς δὲν μπορεῖ νὰ ὑποχρεωθεῖ νὰ συμμετέχῃ σὲ ὀρισμένον σωματεῖο.

ΑΡΘΡΟ 21

Καθένας ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ συμμετέχῃ στὴν διακυβέρνησιν τῆς χώρας του, ἤμεσα ἢ ἔμμεσα, μετ' ἀντιπροσώπων ἐλευθερὰ ἐκλεγμένων.

Καθένας ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ γίνῃται δεκτός, ὑπὸ ἴσους ὁρους, στὶς δημόσιες ὑπηρεσίες τῆς χώρας του.

Ἡ λαϊκὴ θέλησις εἶναι τὸ θεμέλιον τῆς κρατικῆς ἐξουσίας. Ἡ θέλησις αὐτὴ πρέπει νὰ ἐκφράζεται μετ' ἱμίες ἐκλογές, οἱ ὅποῖες πρέπει νὰ διεξάγονται περιοδικά, μετ' ἀολικῇ, ἴση καὶ μυστικῇ ψηφοφορία, ἢ μετ' ἀντίστοιχὴν διαδικασία ποὺ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐλευθερία τῆς ἐκλογῆς.

ΑΡΘΡΟ 22

Κάθε ἄτομο, ὡς μέλος τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου, ἔχει δικαίωμα κοινωνικῆς προστασίας. Ἡ κοινωνία, μετ' ἡν ἐθνικὴ πρωτοβουλία καὶ τὴν διεθνὴ συνεργασία, ἀνάλογα πάντα μετ' ἡν ὀργάνωση καὶ τὶς οἰκονομικὰς δυνάτοτητες καθὲ κράτους, ἔχει χρεὸς νὰ τοῦ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν οἰκονομικῶν, κοινωνικῶν καὶ πολιτιστικῶν δικαιωμάτων ποὺ εἶναι ἀπαραίτητα γιὰ τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὴν ἐλευθερὴν ἀνάπτυξιν τῆς προσωπικότητάς του.

ΑΡΘΡΟ 23

Καθένας ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐργάζεται καὶ νὰ ἐπιλέγῃ ἐλευθερὰ τὸ ἐπάγγελμά του, νὰ ἔχει δίκαιες καὶ ἱκανοποιητικὰς συνθηκὰς δουλειαῖς καὶ νὰ προστατεύεται ἀπὸ τὴν ἀνεργία.

Ὅλοι, χωρὶς καμία διάκριση, ἔχουν τὸ δικαίωμα ἴσης ἀμοιβῆς γιὰ ἴση ἐργασία.

Κάθε ἐργαζόμενος ἔχει δικαίωμα δίκαιης καὶ ἱκανοποιητικῆς ἀμοιβῆς, ποὺ νὰ ἐξασφαλίσῃ σὲ αὐτὸν καὶ τὴν οἰκογένειάν του συνθηκὰς ζωῆς ἀξίους τὴν

ἀνθρώπινῃ ἀξιοπρέπειᾳ. Ἡ ἀμοιβὴ τῆς ἐργασίας, ἀνὺπάρχει, πρέπει νὰ
συμπληρωνέται μὲ ἄλλα μέσα κοινωνικῆς προστάσιας.

Καθένας ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἰδρύει μαζὶ μὲ ἄλλους συνδικᾶτα καὶ νὰ
συμμετέχει σὲ συνδικᾶτα γιὰ τὴν προάσπιση τῶν συμφερόντων του.

ΑΡΘΡΟ 24

Καθένας ἔχει τὸ δικαίωμα στὴν ἀνάπαυση, σὲ ἐλεύθερο χρόνο, καὶ
ἰδιαίτερα, σὲ λογικὸ περιορισμὸ τοῦ χρόνου ἐργασίας καὶ σὲ περιοδικὰς
ἁδεῖες μὲ πλήρεις ἀποδοχές.

ΑΡΘΡΟ 25

Καθένας ἔχει δικαίωμα σὲ ξνα βιοτικὸ ἐπίπεδο ἱκανὸ νὰ ἐξασφαλίσει στὸν
ἴδιο καὶ στὴν οἰκογένειά του ὑγεία καὶ εὐημερία, καὶ εἰδικότερα τροφῇ,
ρουχισμό, κατοικία, ἱατρικὴ περίθαλψη ὅπως καὶ τὶς ἀπαραίτητες
κοινωνικὰς ὑπηρεσίας. Ἐχει ἀκόμα δικαίωμα σὲ ἀσφάλιση γιὰ τὴν ἀνεργία,
τὴν ἀρρώστια, τὴν ἀναπηρία, τὴν χηρεία, τὴν γεροντικὴ ἡλικία, ὅπως καὶ
γιὰ ὅλες τὶς ἄλλες περιπτώσεις ποὺ στερεῖται τὰ μέσα τῆς συντήρησής του,
ἐξ αἰτίας περιστασέων ἀνεξαρτήτων τῆς θέλησής του.

Ἡ μητρότητα καὶ ἡ παιδικὴ ἡλικία ἔχουν δικαίωμα εἰδικῆς μέριμνας καὶ
περίθαλψης. Ὅλα τὰ παιδιὰ, ἀνεξαρτήτως ἀν εἶναι νόμιμα ἢ ἐξώγαμα,
ἀπολαμβάνουν τὴν ἴδια κοινωνικὴν προστάσια.

ΑΡΘΡΟ 26

Καθένας ἔχει δικαίωμα στὴν ἐκπαίδευση. Ἡ ἐκπαίδευση πρέπει νὰ
παρέχεται δωρεάν, τουλάχιστον στὴν στοιχειώδη καὶ βασικὴ βαθμίδα
τῆς. Ἡ στοιχειώδης ἐκπαίδευση εἶναι ὑποχρεωτικὴ. Ἡ τεχνικὴ καὶ
ἐπαγγελματικὴ ἐκπαίδευση πρέπει νὰ ἐξασφαλίζεται γιὰ ὅλους. Ἡ
πρόσβαση στὴν ἀνώτατη παιδεία πρέπει νὰ εἶναι ἀνοικτὴ σὲ ὅλους, ὑπὸ
ἴσους ὁρους, ἀνάλογα μὲ τὶς ἱκανότητες τους.

Ἡ ἐκπαίδευση πρέπει νὰ ἀποβλέπει στὴν πλήρη ἀνάπτυξη τῆς ἀνθρώπινῃς
προσωπικότητος καὶ στὴν ἐνίσχυση τοῦ σεβασμοῦ τῶν ἀνθρώπινων
δικαιωμάτων καὶ τῶν θεμελιωδῶν ἐλευθεριῶν. Πρέπει νὰ προάγει τὴν
κατανόηση, τὴν ἀνεκτικότητά καὶ τὴν φιλία ἀνάμεσα σὲ ὅλα τὰ ἔθνη καὶ σὲ
ὅλες τὶς φυλὰς καὶ τὶς θρησκευτικὰς ομάδας, καὶ νὰ εὐνοεῖ τὴν ἀνάπτυξη τῶν
δραστικῶν ἐργασιῶν τῶν ἠνωμένων Ἐθνῶν γιὰ τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης.

Οἱ γονεῖς ἔχουν, κατὰ προτεραιότητα, τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιλέγουν τὸ εἶδος
τῆς παιδείας ποὺ θὰ δοθεῖ στὰ παιδιά τους.

ΑΡΘΡΟ 27

Καθένας ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ συμμετέχει ἐλεύθερα στὴν πνευματικὴ ζωὴ
τῆς κοινότητος, νὰ χαίρεται τὶς καλὰς τέχνες καὶ νὰ μετέχει στὴν
ἐπιστημονικὴ πρόοδος καὶ στὰ ἀγαθὰ τῆς.

Καθένας ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ προστατεύονται τὰ ἡθικὰ καὶ ὑλικά
συμφέροντά του ποὺ ἀπορρέουν ἀπὸ κάθε εἶδος ἐπιστημονικῆς,
λογιστικῆς ἢ καλλιτεχνικῆς παραγωγῆς του.

ΑΡΘΡΟ 28

Καθένας ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπικρατεῖ μιὰ κοινωνικὴ καὶ διεθνὴς τάξη,
μέσα στὴν ὁποία τὰ δικαιώματα καὶ οἱ ἐλευθερίες ποὺ προκηρύσσει ἢ
παροῦσα Διακήρυξη νὰ μποροῦν νὰ πραγματοποιήνται σὲ ὅλη τους τὴν
ἐκτασῇ.

ΑΡΘΡΟ 29

Τὸ ἄτομο ἔχει καθήκοντα ἀπέναντι στὴν κοινότητα, μέσα στὰ πλαίσια τῆς
ὁποίας καὶ μόνον εἶναι δυνάτῃ ἐλεύθερη καὶ ὁλοκληρωμένη ἀνάπτυξη τῆς
προσωπικότητός του.

Στὴν ἄσκηση τῶν δικαιωμάτων του καὶ στὴν ἀπόλαυσή τῶν ἐλευθεριῶν
τοῦ κανεῖς δὲν ὑπόκειται παρὰ μόνον στοὺς περιορισμοὺς ποὺ ὀρίζονται ἀπὸ
τοὺς νόμους, μὲ ἀποκλειστικὸ σκοπὸ νὰ ἐξασφαλιστεῖ ἡ ἀναγνώριση καὶ ὁ
σεβασμὸς τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν ἐλευθεριῶν τῶν ἄλλων, καὶ νὰ
ἱκανοποιηθῶνται οἱ δίκαιες ἀπαιτήσεις τῆς ἡθικῆς, τῆς δημόσιας τάξεως καὶ
τοῦ γενικοῦ καλοῦ, σὲ μιὰ δημοκρατικὴ κοινωνία.

Τὰ δικαιώματα αὐτὰ καὶ οἱ ἐλευθερίες δὲν μποροῦν, σὲ καμία περίπτωση, νὰ
ἀσκοῦνται ἀντίθετα πρὸς τοὺς σκοποὺς καὶ τὶς ἀρχὰς τῶν ἠνωμένων Ἐθνῶν.

ΑΡΘΡΟ 30

Καμιὰ διάταξη τῆς παρούσας Διακήρυξης δὲν μπορεῖ νὰ ἐρμηνευθεῖ ὅτι

παρέχει σὲ ξνα κράτος, σὲ μιὰ ομάδα ἢ σὲ ξνα ἄτομο ὅποιο δῆποτε δικαίωμα
νὰ ἐπιδίδειται σὲ ἐνέργειες ἢ νὰ ἐκτελεῖ πράξεις ποὺ ἀποβλέπουν στὴν
ἄρνηση τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν ἐλευθεριῶν ποὺ ἐγγυέλλονται σὲ
αὐτήν.